

פאו!

מציאות ישראלית באמנות

גיליון מס' 51

ספטמבר-אוקטובר 2017

ים תִּיכוֹנִי

בגלריה זרעים של צבע

האמנים המשתתפים:

Eivind H. Natvig, Karel Cudlin, אביטג שאר-ישוב, אוהד צויגנברג, ארז בן סימון, דרור גלילי, יובל טכול, נלי שפר, עמית שעל, קובי קלמנוביץ, גיל אליהו ביניאט, שגית זלוף נמיר, דובי רומן, הדס פרוש יוסי אשכול, אנצו גוש, עפר בלנק, גיל נחושטן, פליקס לופה, יאן טיכ

התערוכה מציעה מבט נוסף על תרבות הים התיכון, כניסה לרבדים אשר מקיימים את הכמיהה למערב, למודרניות, מול שורשיו העמוקים של המזרח.

התערוכה בנויה משני גופי עבודה: האחד הצגה קבוצתית של צלמים אשר הצילום הוא מקצועם ומגיעים מזאגרים שונים: פוטוזורנליזם, טבע, דיוקן, תיעודי, רחוב וצילום סטודיו של טבע דומם והשני עבודות של הצלם החובב שמילון(שמואל) אחישחר דל.

מושא ההתבוננות של משתתפי התערוכה מגיע מהמקום בו הם פועלים. הצילומים נטועים חזק בהווה הים תיכונית על מרכיביה השונים: האקלים, הטבע והנוף, הנוף האנושי, הנוף האורבני, הקונפליקט, בין הדתות ובין העדות, בחברה הישראלית ובמרחב אגן הים התיכון.

מתחילת המאה ה-20, דגמים רבים של היהודי החדש שנהגו באירופה פנו לערבי דווקא, בין האבות המייסדים היו שראו בערבי מופת של השתייכות, בעל קשר קיומי וטבעי עם הארץ, ואנטייתזה ליהודי הגלותי הסטראוטיפי. לתפיסתם היה היהודי חלש, רוחני מדי ונטול שורשים, ואילו הערבי היה שורשי, עצמאי ואותנטי וחי בהרמוניה עם הטבע, המזרח היה לא רק מקום מפלט מן הגלות היהודית באירופה, אלא גם מקור של חיוניות ומרחב חיוני להתחדשות האישיות האינדיבידואלית והלאומי

הפילוסוף הצרפתי ז'אן בודריאר (Jean Baudrillard) מתאר את

החברה הפוסטמודרנית כחברת מדיה והייטק, שהפרטים בה לכודים בעולם של הדמיות (simulations), מופעי ראוה, רשתות תקשורת וכו ומאבדים בהדרגה כל קשר ל"מציאות" החיצונית, החברתית, הפוליטית ואפילו המציאות עצמה הולכים ומתרוקנים ממשמעויותיהם כעקבות הצפה מהפנטת של הדמיות מדיה פנטסטיות, מסחררות, אקראיות, מטשטשות, תושבי העולם הבודריארי חיים בהיפר-מציאות (hyperreality), לוקים בחוסר אוריינטציה, כמו שרויים בוודטיגו שמחוללת הוויזואליה המלאכותית.

טכנולוגיות המדיה החדשות אינן עוד משקפות את המציאות כי אם מייצרות היפר-מציאות, שהופכת דומיננטית ומכפיפה את המציאות אליה. היות שהפרטים בחברה מפנימים את הדגמים הללו, מיטשטש הגבול בין ההיפר-מציאות לחיי היומיום.

את הצילום הגנרי אפשר לראות באינספור שיכפולים ברשתות החברתיות, את הצילום המקצועי קשה יותר לחקות, צלמים שפועלים לאורך זמן יוצרים לעצמם טביעת אצבע ייחודית

בצילום הדיוקן קיימים רבדים נוספים שהפליא לתארם רולאן בארת (Roland Barthes) בספרו מחשבות על הצילום מציין, בארת, כי כאשר הוא חש שהעדשה צופה בו הוא מתקין את עצמו לעמידה בפני הצלם. "אני מחליט "להניח" לשפתי ולעיני ש"ירחף" עליהן חיוך קל, "בלתי מוגדר" ככוונה, ואני מבקש שיראו בו, נוסף על תכונותי הטבעיות, גם את מודעותי המשועשעת לפולחן הצילום עצמו" הצילום בדומה לנרטיב לעולם לא יוכל לתפוש את הדמות "האמיתית". בארת מציין כי פועל כאן שדה של כוחות "לפני העדשה אני בעת ובעונה אחת מי שאני מאמין שהנני, מי שאני רוצה שזולתי יחשוב שהנני, מי שהצלם סבור כי הנני ומי שאותו צלם משתמש בו כדי להציג את מלאכתו."

מידעון

עפר בלנק

Mediterranean

seeds of colors gallery

Eivind H. Natvig, Karel Cudlin, Avishag Shaar Yashuv, Ohad Zwigenberg, Erez Ben Simon, Dror Galili, Yuval Tebol, Nelli Sheffer, Amit Sha'al, Kobi Kalmanovitz, Gil Eliyahu Biniat, Sagit Zluf Namir, Dubi Roman, Hadas Parush, Yossi Eshbol, Ancho Gosh, Ofer Blanc, Gil Nechushtan, Felix Lupa, Jan Tichy.

This show, which offers another view of Mediterranean culture, probes layers of longing for the West and modernity but also of the East's deep roots.

Two bodies of work are on display: a group show of professional photographers specializing in various genres--photojournalism, nature, portraiture, documentary, street and studio photography of still lifes--and works by the late amateur photographer Shmilu (Shmuel) Ahishahar.

The participants have chosen their object of observation in the "place" of their artistic activity. The photographs are deeply

Jan Tichy

embedded in the Mediterranean *modus vivendi* and its various components: climate, nature and landscape, human and urban landscapes, the conflict between religions and ethnic groups, Israeli society and in the Mediterranean basin.

Photography sustains "the place," and "the place" sustains photography. Either way, the photographers and the place whose reality they document exert a mutual influence on each other.

Ever since its establishment the State of Israel has grappled with the question: to be European or Oriental? Is our main dilemma as a people to build here a "Vienna along the Yarkon banks" or, perhaps, to create a new "Levant"? The photographs thus reflect a society swaying between two desires: belonging to the West, with the back turned to Mediterranean culture, and connection to the roots: the warm sun, the bustling cafés, the tank tops and shorts, the Greek influence on the music and the taverna culture--don't all these confirm us as Mediterraneans?

Advertising

Ofer Blanc

Avishag Shaar-Yashuv